

a gyertyát, és zavartan kérte: én
oltsam el. „Tudja, még gyerekkoromban
öreganyám azt mondogatta: minden
láng – egy lélek. Ha elfújta a mécsest,
mindig elhadart egy fohászt. Nekünk már

csak itt a pincében nincs villanyunk,
s hogy megvénültem, úgyis egyre inkább
a fiamék jönnek le énhelyettem,
de ha nem muszáj, hát mégse nekem
kelljen... Magának mindegy, gondolom.”

Acsai Roland

AZ ÉG MADARAI A FÖLDEN

Egy tollpihe milyen nehéz!
Azt játssza veled,
Hogy élsz.

A gyógyszert hiába szeded:
Az az apró izom mindig
Kész szívedben elnyomni az eret...

Szüretelni sincs mit –
Taposom a kádban
Mezítláb a semmit.

Anyám a kardiológián van.
Ereiben, mint villany-
Pásztorban: fut az áram.

Csak ennyi: „kibírjam!”,
Csak ennyi: „bírja ki!”,
Amíg van.

Nincs, hogy: „hány seregélyt lőttem!”,
Nincs, hogy: „az ég madarai”,
S az sincs, hogy: „a földben”.